

4. Jeżeli sprzedawca zamierza dokonać oględzin zakwestionowanego towaru w opakowaniu, powinien zawiadomić o tym kupującego telefonicznie lub telegraficznie najpóźniej następnego dnia po otrzymaniu zawiadomienia i podać termin swego przybycia. Termin ten nie powinien być dłuższy niż 3 dni robocze.

5. Sprzedawca towarów w opakowaniu, który stawił się u kupującego, może zażądać pobrania w swej obecności ponownych próbek i przekazania ich w ciągu 2 dni właściwemu organowi. Analizy tych próbek lub orzeczenia wydane na podstawie tych analiz są miarodajne dla określenia jakości towaru. Przepis ten nie dotyczy towaru porażonego szkodnikami zbożowo-mącznymi.

6. W razie dostawy towaru przesyłką marszrutową terminy określone w ust. 2 i 3 przedłuża się o dwa dni.

7. Wtórники prawidłowo pobranych próbek należy przechowywać do czasu całkowitego rozliczenia dostawy, lecz nie dłużej niż przez okres 2 miesięcy od dnia ich pobrania.

§ 20. Jeżeli przetwory lub ich opakowanie są porażone szkodnikami zbożowo-mącznymi, uważa się to za wadę towaru; w takim wypadku kupujący może odesłać towar sprzedawcy na jego koszt.

§ 21. Jeżeli przetwory zostały przeklasyfikowane, sprzedawca jest obowiązany na wezwanie kupującego zgłosić się w ciągu 3 dni w celu zmiany oznaczenia towaru na swój koszt.

§ 22. 1. W razie stwierdzenia, że towar ma wady, które uniemożliwiają zużycie go zgodnie z przeznaczeniem, kupujący stawia towar do dyspozycji sprzedawcy w ciągu 3 dni od dnia otrzymania wyników analizy (§ 19). Zakwestionowany towar, który kupujący ma zamiar posta-

wić do dyspozycji sprzedawcy, powinien być oddzielony od innych towarów.

2. Kupujący jest obowiązany przechowywać towar postawiony do dyspozycji przez okres nie dłuższy niż 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia o jego jakości i postąpić z tym towarem stosownie do poleceń sprzedawcy.

3. Jeżeli sprzedawca nie rozporządził zdyskwalifikowanym towarem w ciągu 14 dni od dnia otrzymania orzeczenia, kupujący może sprzedać towar na rachunek sprzedawcy zgodnie z orzeczeniem. Kupujący może sprzedać towar również przed upływem 14 dni po uprzednim zawiadomieniu sprzedawcy, jeżeli zachodzi obawa pogorszenia jakości towaru lub kupujący nie ma możliwości jego przechowywania.

4. W wypadku, o którym mowa w ust. 3, kupujący może odesłać towar po uprzednim porozumieniu się ze sprzedawcą.

§ 23. Jeżeli sprzedawca na opakowaniu oznaczył towar niezgodnie z obowiązującymi przepisami, kupujący powinien żądać niezwłocznie prawidłowego oznaczenia przez niego towaru, a gdy sprzedawca nie spełni tego żądania — kupujący dokona oznaczenia towaru na koszt sprzedawcy.

§ 24. 1. W razie stwierdzenia wad, które mimo zachowania należytej staranności nie mogły być ujawnione w terminie przewidzianym do zbadania towaru, kupujący jest obowiązany pod rygorem utraty uprawnień z tytułu rękojmi zawiadomić sprzedawcę w ciągu 3 dni od dnia ujawnienia wad.

2. Kupującemu nie przysługują uprawnienia z tytułu rękojmi za wady towaru, stwierdzone po upływie 45 dni od daty otrzymania towaru, a jeżeli dla danego towaru ustalony jest okres przydatności do spożycia — po upływie tego okresu.

114

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 31 maja 1976 r.

w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży surowców wtórnych metali między jednostkami gospodarki społecznej.

Na podstawie art. 384 § 1 Kodeksu cywilnego oraz § 1 ust. 1 pkt 1 lit. b) i ust. 2 uchwały nr 193 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie upoważnienia naczelnich organów administracji państwowej do ustalania ogólnych warunków i wzorów umów (Monitor Polski Nr 36, poz. 219) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ustala się ogólne warunki umów sprzedaży surowców wtórnych metali, wymienionych w załączniku nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materialowej z dnia 22 maja 1974 r. w sprawie zakresu, zasad i organizacji gospodarowania surowcami wtórnymi metali (Monitor Polski Nr 21, poz. 126), między jednostkami gospodarki społecznej.

2. Ogólne warunki umów sprzedaży surowców wtórnych metali, o których mowa w ust. 1, nie dotyczą odpadów metalurgicznych stali niestopowych, stopowych i żeliwa.

§ 2. W sprawach nie uregulowanych zarządzeniem do umów sprzedaży surowców wtórnych metali stosuje się

przepisy uchwały nr 192 Rady Ministrów z dnia 3 sierpnia 1973 r. w sprawie umów sprzedaży oraz umów dostawy między jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski z 1973 r. Nr 36, poz. 218 i z 1974 r. Nr 9, poz. 65).

§ 3. 1. Do umów zawartych przed dniem wejścia w życie zarządzenia stosuje się przepisy dotychczasowe, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Przepisy zarządzenia stosuje się jednak do umów zawartych przed dniem jego wejścia w życie, jeżeli chodzi o skutki prawne zdarzeń, które nastąpiły po dniu jego wejścia w życie.

§ 4. Traci moc zarządzenie Ministra Przemysłu Ciężkiego z dnia 28 lipca 1970 r. w sprawie ogólnych warunków umów sprzedaży złomu w obrocie krajowym między jednostkami gospodarki społecznej (Monitor Polski Nr 26, poz. 219).

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1976 r.

Minister Finansów: H. Kisiel

Załącznik do zarządzenia Ministra
Finansów z dnia 31 maja 1976 r.
(poz. 114).

OGÓLNE WARUNKI UMÓW SPRZEDAŻY SUROWCÓW WTÓRNYCH METALI MIĘDZY JEDNOSTKAMI GOSPODARKI USPOŁECZNIONEJ.

Rozdział 1

Zawieranie umów.

§ 1. 1. Oferty sprzedaży surowców wtórnych metali, zwanych dalej „surowcami”, należy składać właściwym miejscowo przedsiębiorstwom przerobu złomu metali lub innym jednostkom uprawnionym do skupu surowców określonego rodzaju, wymienionym w załączniku nr 2 do zarządzenia Przewodniczącego Państwowej Rady Gospodarki Materiałowej z dnia 22 maja 1974 r. w sprawie zakresu, zasad i organizacji gospodarowania surowcami wtórnymi metali (Monitor Polski Nr 21, poz. 126).

2. Jednostki gospodarki uspołecznionej obowiązane do gromadzenia lub upoważnione do skupu surowców wymienionych pod lp. 1 i 2 załącznika nr 2 do zarządzenia, o którym mowa w ust. 1, powinny składać oferty sprzedaży tych surowców właściwym przedsiębiorstwom przerobu złomu metali podległym Centrali Gospodarki Złomem „Centrozłom”, najpóźniej na 30 dni przed przewidzianym w ofercie terminem ich dostarczenia.

3. W ofercie należy określić także rodzaj, ilość i postać zanieczyszczeń surowców

§ 2. 1. Jednostka gospodarki uspołecznionej uprawniona do skupu surowców powinna nabyć surowce wymienione w ofercie lub w odpowiedzi na ofertę wskazać sprzedawcy innego kupującego.

2. Przedsiębiorstwo przerobu złomu metali jest obowiązane udzielić sprzedawcy odpowiedzi na ofertę sprzedaży surowców, o których mowa w § 1 ust. 2, w terminie 30 dni od otrzymania oferty. Jeżeli przedmiotem oferty są surowce trudno zbywalne, w szczególności ze względu na ich postać, skład chemiczny itp., przedsiębiorstwo przerobu złomu metali może w oświadczeniu złożonym sprzedawcy przed upływem terminu udzielenia odpowiedzi na ofertę przedłużyć ten termin do 6 miesięcy.

3. Przepis ust. 2 nie ma zastosowania, jeżeli na przedsiębiorstwo przerobu złomu metali został nałożony obowiązek zawarcia umowy ze sprzedawcą w uzgodnieniu do staw.

4. Przedsiębiorstwo przerobu złomu metali w odpowiedzi na ofertę sprzedaży surowców, o których mowa w § 1 ust. 2, może wskazać innego kupującego w formie udzielenia sprzedawcy dyspozycji dostarczenia surowców kupującemu, który zamówił te surowce. Dyspozycja dostarczenia surowców powinna zawierać dane, jakie zamieszcza się w umowach; udzielając dyspozycji należy jednocześnie przesłać jej odpis kupującemu.

5. Jeżeli ani sprzedawca, ani kupujący nie zgłosi drugiej stronie zastrzeżeń do dyspozycji wymienionej w ust. 4 w ciągu 14 dni od jej otrzymania, między sprzedawcą a kupującym dochodzi do zawarcia umowy sprzedaży na warunkach określonych w dyspozycji.

§ 3. 1. Jeżeli w przepisach wskazano jednostki organizacyjne, które sporządzają w skali ogólnokrajowej projekty bilansów pozyskiwania i zagospodarowania określonego rodzaju surowców, zamówienia na surowce należy składać w tych jednostkach.

2. Jeżeli jednostki organizacyjne, o których mowa w ust. 1, nie sprzedają surowców, powinny one przekazać zamówienia właściwym sprzedawcom — jednostkom uprawnionym do skupu surowców, wskazując, jakich ilości surowców mogą dotyczyć umowy; jednocześnie zawiadamiają one o tym kupujących.

3. W wypadku przewidzianym w ust. 2 określony przepisami termin udzielenia odpowiedzi na zamówienie biegnie od dnia otrzymania przez sprzedawcę przekazanego mu zamówienia.

4. Jednostka uprawniona do skupu surowców w odpowiedzi na przekazane zamówienie może wskazać kupującemu jako sprzedawcę jednostkę gospodarki uspołecznionej, która złożyła ofertę sprzedaży surowców określonych w zamówieniu (§ 1). Jeżeli zamówienie dotyczy surowców, o których mowa w § 1 ust. 2, wskazanie sprzedawcy może nastąpić przez przesłanie kupującemu odpisu dyspozycji dostarczenia surowców (§ 2 ust. 4 i 5).

§ 4. Jednostka uprawniona do skupu surowców, zobowiązana do zawarcia umowy, jest zwolniona z tego obowiązku z chwilą zawarcia umowy ze sprzedawcą lub z kupującym przez inną wskazaną jednostkę gospodarki uspołecznionej.

Rozdział 2

Wykonywanie umów.

§ 5. 1. Sprzedawca, który dostarcza surowce za pośrednictwem przewoźnika, jest obowiązany sporządzić dla każdej partii surowców specyfikację określającą nazwę i adres sprzedawcy, datę i numer zamówienia lub dyspozycji dostarczenia surowców, rodzaj, postać, ilość i jakość surowców oraz ilość, rodzaj i postać zawartych w nich zanieczyszczeń.

2. Specyfikację, o której mowa w ust. 1, sprzedawca jest obowiązany załączyć do listu przewozowego i zamieścić w nim adnotację: „załączono specyfikację”. W razie przewożenia surowców w wagonie krytym sprzedawca powinien ponadto umieścić specyfikację wewnątrz wagonu, a w wagonie niekrytym — oznaczyć jakość surowców oraz ilość, rodzaj i postać zanieczyszczeń na nalepce zamieszczonej na wagonie; w razie dostarczenia surowców przesyłką drobną w opakowaniu należy specyfikację umieścić wewnątrz każdego opakowania.

3. Jeżeli kupujący odbiera surowce z magazynu sprzedawcy lub jeżeli wydanie surowców przez sprzedawcę następuje w magazynie kupującego, informacje, które powinna zawierać specyfikacja, należy zamieścić w dowodzie wydania.

4. W razie niezłączenia do przesyłki (drobnej lub w wagonie krytym) specyfikacji, o której mowa w ust. 1 i 2, albo jej niezłączenia do listu przewozowego sprzedawca jest obowiązany zapłacić kupującemu karę umowną w wysokości 100 zł.

5. Sprzedawca jest obowiązany zamieścić w liście przewozowym, w rubryce „nazwa towaru”, oświadczenie następującej treści: „Przesyłka nie zawiera przedmiotów wybuchowych i niebezpiecznych”.

Oświadczenie takie należy również zamieścić na nalepce, o której mowa w ust. 2.

6. Sprzedawca, wysyłając surowce, jest obowiązany zawiadomić o tym kupującego lub jednostkę przez niego wskazaną oraz jednostkę, która udzieliła dyspozycji dostarczenia surowców. Zawiadomienia jednostki, która udzieliła dyspozycji, należy dokonać listem poleconym, najpóźniej w dniu następnym po dniu wysyłki surowców.

§ 6. 1. Waga przesyłki surowców stwierdzona przez przewoźnika w liście przewozowym, a zaokrąglona w razie przesyłki wagonowej odpadów lub złomu stali niestopowej albo żeliwa do pełnych 100 kg (do 50 kg — w dół, a powyżej 50 kg — w górę), jest podstawą do przeprowadzenia przez strony rozliczenia.

2. W razie odmowy zważenia przesyłki przez przewoźnika sprzedawca wskaże w liście przewozowym wagę przesyłki i poda sposób jej ustalenia w specyfikacji, o której mowa w § 5.

§ 7. Jeżeli kupujący stwierdził różnicę między wagą wskazaną przez sprzedawcę w liście przewozowym (§ 6 ust. 2) a wagą ustaloną po nadejściu przesyłki do miejsca przeznaczenia, powinien w terminie 10 dni od dnia otrzymania przesyłki przesłać sprzedawcy odpis protokołu sporządzonego przez przewoźnika, a gdyby przewoźnik odmówił sporządzenia protokołu — odpis protokołu sporządzonego przez kupującego lub innego dokumentu, określającego wagę przesyłki. W razie niespełnienia przez kupującego tego obowiązku podstawą do przeprowadzenia przez strony rozliczenia stanowić będzie waga wskazana przez sprzedawcę.

§ 8. Jeżeli sprzedawca, wykonując umowę, dostarczył kupującemu zużyte akumulatory, kupujący jest obowiązany w terminie 5 dni od otrzymania przesyłki tych akumulatorów przesłać sprzedawcy pokwitowanie ich odbioru.

§ 9. 1. Sprzedawca zawiadomiony przez kupującego o dostrzeżonych wadach surowców powinien nie później niż w ciągu 5 dni od dnia otrzymania zawiadomienia oświadczyć, czy reklamację uznaje, czy też ją odrzuca w całości lub w części.

2. Nieudzielenie przez sprzedawcę odpowiedzi na reklamację w ciągu 5 dni od dnia jej otrzymania uważa się za uznanie reklamacji. W takim wypadku jakość dostarczonych surowców może być ustalona na podstawie protokołu komisyjnej oceny przeprowadzonej przez kupującego we własnym zakresie.

3. W razie odrzucenia przez sprzedawcę reklamacji w całości lub w części kupujący powinien zwrócić się o przeprowadzenie ekspertyzy do właściwego instytutu naukowo-badawczego, gdy chodzi o skład chemiczny surowców, a do innego rzeczoznawcy, gdy chodzi o wady innego rodzaju.

§ 10. Kupujący, który z powodu wad dostarczonych mu surowców żąda dostarczenia surowców wolnych od wad zamiast surowców wadliwych albo odstępuje od umowy, nie może odesłać surowców sprzedawcy i jest obowiązany sprzedać je jednostce gospodarki społecznej, wskazanej przez właściwą jednostkę uprawnioną do skupu surowców.

Oплата за пренумератę Монитора Польского wynosi: rocznie 180,— zł, półrocznie 100,— zł.

Przenumeratę na rok następny (roczną lub półroczną) przyjmuje się do dnia 30 listopada. Przenumeratę można zgłaszać za I półrocze bieżącego roku do dnia 31 marca, za II półrocze bądź za cały bieżący rok — do dnia 30 września. Do abonentów, którzy opłacą przenumeratę po tych terminach, wysyłka pierwszych numerów dokonana zostanie z opóźnieniem, a ponadto zostaną policzone koszty przesyłki. Opłata za przenumeratę powinna być dokonana przelewem lub trzydzińkowym przekazem pocztowym na konto Administracji Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów w Narodowym Banku Polskim IV Oddział Miejski, Warszawa nr 1049-3157-222. Rachunków za przenumeratę nie wystawia się. Na odcinku wpłaty należy podać dokładną nazwę instytucji (bez skrótów), dokładny adres z numerem kodu pocztowego oraz liczbę zamawianych egzemplarzy Monitora Polskiego.

Pojedyncze egzemplarze Monitora Polskiego nabywać można w punktach sprzedaży w Warszawie: Al. I Armii Wojska Polskiego 2/4, „Dom Książki” — Księgarnia Prawno-Ekonomiczna — ul. Żurawia 1, kiosk „Domu Książki” w gmachu sądów — al. Gen. Świerczewskiego 127 i w kasach Sądów w Białymostku, Bydgoszczy, Bytomiu, Cieszyń, Częstochowie, Gdańsku, Gdyni, Gliwicach, Kaliszu, Katowicach, Koszalinie, Krakowie, Lublinie, Łodzi, Olsztynie, Opolu, Ostrowie Wielkopolskim, Poznaniu, Radomiu, Rzeszowie, Szczecinie, Tarnowie, Toruniu, Wrocławiu i Zielonej Górze.

Redakcja: Urząd Rady Ministrów — Biuro Prawne, Warszawa, Al. Ujazdowskie 1/3.
Administracja: Administracja Wydawnictw Urzędu Rady Ministrów, ul. Powsińska 69/71
00-979 Warszawa (skrytka pocztowa 81), tel. 28-90-01 w 608 i 42-14-78.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.

Zam. 12-0909.

Cena 2,40 zł